

Mijn kapper heeft in zijn kleine, bijna intieme zaakje doorgaans muziek opstaan. Vaak is het jazz maar nu komt het opgewekte geluid van Puccini uit de boxje. Eén van de klanten die op zijn beurt zit te wachten roept opeens -in onvervalst Haags- “Hé kappûgh, ken je niet een doek over die kanarie gooie ? De kapper is er geen moment verlegen mee: “Dat is geen kanarie mijnheer, dat is een nachtegaal”. De klant mompelt “kankugh” en slungelt de zaak uit.